

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 73-74 (13670-13671), 14 ВЕРЕСНЯ 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Місто нашого часу

У час святкування 986 річниці Білої Церкви погода вирішила перевірити на міцність патріотичні почуття її мешканців і розлилася дощами від самого ранку. Та білоцерківці по-справжньому люблять свою маленьку батьківщину й тому відповіли стихії лісом із парасольок. Та і як її не любити? Вона дає нам простір для росту, а ми своєю сумлінною працею її розбудовуємо. Вона надихає нас, і ми доповнюємо її красу своєю творчістю. Її славетна історія наповнює нас гордістю і спонукає ту славу примножувати.

До речі, про минуле. Саме з ушанування засновника Білої Церкви, великого князя Ярослава Мудрого, на Замковій горі й розпочався той день. Квіти до пам'ятника прийшли покласти керівництво, друзі міста та всі оочі, котрі потім святковою ходою вирушили до меморіалу Героям Небесної сотні, аби вшанувати пам'ять творців вже сучасної історії України, її спочилих боронителів.

Офіційне відкриття Дня міста відбулося на головній сцені, з якої міський голова Геннадій Дикий висловив щиру вдячність мешканцям Білої Церкви, депутатам усіх рівнів, друзям і партнерам. Він висловив переконання, що завдяки щоденній кропіткій праці наших підприємців, завдяки воїнам 72 ОМБр та зенітно-ракетного полку, котрі стоять нині на захисті вітчизни і дають нам шанс мирно жити й святкувати цю чудову дату, наше місто буде найкращим, найшасливішим і найуспішнішим в Україні.

Тепло привітали Білу Церкву і поважні гості: народні депутати Ірина Сисоєнко та Хвича Мепарішвілі, голова РДА Геннадій Дзегур, представники міст Островець-Свентокшиський (Польща), Сенакі (Грузія), Кременчук (Україна) і Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації.

Опісля щирих вітальних слів відбулася святкова дефіляда за участю різноманітних підприємств, установ та організацій міста. Ця феєрична хода вже другий рік поспіль була справжньою родзинкою свята й має усі шанси перетворитися на прекрасну традицію.

Звичайно, що невпинний дощ трохи вкоротив святкову програму, однак тим, кого опади не злякали, було чим себе розважити, скільки б років їм не було. Бо ж недарма гасло свята звучало: «Місто твого часу». Біла Церква багатогранна, і кожен любить в ній щось своє, хай то тепла ностальгія, бурхливість реального часу чи свіжий вітер інновацій. Цю ідею було втілено і в день її народження. Працювало безліч тематичних локацій: «Ретро час» із фестивалем хендмейду, «бабусиними» смаколиками, шахмашашками, «Час молоді» та «Студентський час» з різними майстер-класами, змаганнями й музикою, «Час дитинства» з безліччю розваг та цікавинок і багато інших зон, де можна було насолодитися мистецтвом, придбати додому його часточку чи щось смачненьке, або ж почастиватися прямісінько там, спробувати свої сили в якомусь змаганні чи ж навчитися чогось нового.

Завершилося свято на великій сцені виступами найкращих голосів Білої Церкви, симфонічного оркестру «Kyiv Metropolis Orchestra» та всеукраїнського популярного рок-гурту «БЕЗ ОБМЕШЕНЬ».

Богдан Храбуст
Фото автора

Досвідчений пасічник Олександр Філатов з дружиною Валентиною – постійні учасники міського фестивалю меду.

З думкою про людей

Найбільшою цінністю людини є здоров'я. З цим погодиться, мабуть, кожен. І лише захворівши, ми розуміємо, наскільки важливо мати здоров'я, хороше самопочуття. Адже від цього, до того ж, залежить і якість життя.

Звичайно, тут варто було б наголосити, що дуже важливу роль у даному питанні відіграє надання якісних лікарських послуг. Сьогодні це вкрай актуально. І немає значення, де мешкає людина – у мегаполісі чи в найвіддаленішому селі, в самісінькому центрі міста чи десь на його околиці. Медична допомога повинна надаватися у належних умовах і на відповідному рівні.

Так, урочисте новосілля 6 вересня відсвяткували жителі масиву Леваневського. Тут, на Некрасова, 30, було відкрито амбулаторію загальної практики-сімейної медицини № 7.

Зі словами привітань до присутніх звернувся міський голова Геннадій Дикий. Він зауважив, що в цій частині Білої Церкви за рік відкрито вже другу таку амбулаторію. Таким чином медичні послуги стануть для людей доступнішими, і їм не доведеться відтепер їхати через усе місто на прийом до лікаря. І надалі все робитиметься для того, щоб створити білоцерківцям комфортні умови для

проживання.

Галина Музиченко, т.в.о. головного лікаря КНП БМР «Міський центр первинної медико-санітарної допомоги №2», в свою чергу, розповіла, що амбулаторія обслуговуватиме 10,5 тис. дорослих та 2,5 тис. дітей. Прийом вестимуть 3 сімейні лікарі та 2 педіатри. Медзаклад оснащений усім необхідним. Наприклад, тут працюватимуть маніпуляційний кабінет та для щеплень (для дорослих і дітей), палати денного перебування хворих, за потреби в амбулаторії можна буде зробити кардіограму та здати аналізи.

У події взяли участь й інші почесні гості: радник міського голови Микола Антонюк, депутат Білоцерківської міської ради Андрій Король, начальник управління освіти та науки Юрій Петрик, в. о. начальника управління охорони здоров'я Людмила Гадіяк.

Ще один, але вже творчий, подарунок отримали всі присутні від юних білоцерківців.

Юлія Штонда
Фото автора

ПРИХОДЬТЕ ЗА МЕДОМ!

19 ВЕРЕСНЯ 9⁰⁰-17⁰⁰

ПАЛАЦ КУЛЬТУРИ «РОСАВА»,
вул. Леваневського, 53

СВІЖИЙ
МЕД

219

3 ЛІТРИ
БУТЕЛЬ НА ОБМІН

грн

КНП
Козацький
МЕД

+ ПОДАРУНОК!

КНИГА
ДОВГОЛІТТЯ

Наближаючись до своєї річниці, Біла Церква в першу чергу вшанувала своїх почесних громадян. Традиційно напередодні Дня міста відбулася зустріч міського голови Геннадія Дикого із членами Золотого фонду.

Такої високої відзнаки удостоєні на сьогодні 278 осіб. І за 20 років, відколи засновано фонд, список цей щороку поповнюється тими, хто зробив значний внесок у розвиток міста.

Поважно товариство того дня урочисто зустрічав оркестр та затишна зала театру ім. Сакаганського. Були, звичайно ж, дружні зустрічі, міцні обійми, і спогади, спогади...

Вітав золотофондівців і міський голова Г. Дикий. Він подякував їм за роботу, вміння, завдяки котрим Біла Церква розбудовувалася. Зичив міцного здоров'я, злагоди в родині та поваги. «Бажаю, щоб до вас дослухалися, адже ви ті люди, які найбільше зробили для свого міста, і за вами – величезний досвід», – наголосив він.

Потім Геннадій Анатолійович вручив свідоцтва новим членам Золотого фонду. Цього року його поповнили Лариса Антонівна Бурденюк-Тарасевич – головний науковий співробітник лабораторії зернових культур Білоцерківської дослідно-селекційної станції Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків Національної академії аграр-

них наук України, доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри генетики, селекції і насінництва Білоцерківського національного аграрного університету, та Лариса Володимирівна Томащук – завідувача народним відділом комунального закладу Білоцерківської міської ради «Білоцерківська школа мистецтв №5», художній керівник народної капели бандуристок «Україночка», стипендіат обласної державної адміністрації, Заслужений працівник культури України.

Крім того, хвилиною мовчання вшанували пам'ять тих членів фонду, які цього року, на жаль, відійшли у вічність. Це Анатолій Максимович Бевз, Ізяслав Юрійович Саліман, Станіслав Петрович Васильківський, Володимир Іванович Левченко, Михайло Якович Молоцький.

Місто визнало найкращих

Міський голова Г. Дикий із «золотими» білоцерківцями: А. Кульчицьким, В. Ткачуком, А. Гудимю.

І тих білоцерківців, які віддали свої життя, захищаючи незалежність нашої держави.

Також, згідно з рішенням міської ради, за значні заслуги перед територіальною громадою міста Біла Церква, особисту мужність, виявлену в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, звання «Почесний громадянин міста Біла Церква» присвоєно помертві військовим, які загинули внаслідок бойових дій на Сході країни. Родинам загиблих Героїв Г. Дикий вручив відповідні посвідчення.

Згадаймо ж ще раз славні імена тих, кому завдячуємо мирним небом: Іван

В'ячеславович Войтенко, Руслан Вікторович Єсюк, Владислав Романович Макаров, Ярослав Володимирович Павлюк, Євгеній Вікторович Сарнавський, Максим Олегович Сломчинський, Олександр Олександрович Багнюк, Владислав Валентинович Воробійов, Руслан Петрович Григор, Ігор Валентинович Каплуненко, Віталій Валентинович Коломієць, Олександр Володимирович Нехай, Сергій Валерійович Павлуша, Анатолій Михайлович Романчук, Олександр Анатолійович Стрільчук, Віталій Вікторович Шайдюк, Олександр Васи-

льович Яцун, Василь Володимирович Гончаренко, Ярослав Борисович Ольшевський, Дмитро Петрович Павленко, Олександр Григорович Шикера, Олександр Вікторович Шкурко.

Незабутнє свято подарували глядачам актори театру. Традиційно під час заходу було названо й переможців щорічної виставки-конкурсу картин «Місто над Россю». Отже, 1 місце здобув Леонід Маадир-оол, 2-ге виборола Крістіна Смелова, 3-тє – Світлана Паламарчук.

Юлія Штонда

На Київщині запрацює 41 інклюзивно-ресурсний центр

У перший день навчального року дружина Президента України Марина Порошенко, голова Київської обласної державної адміністрації Олександр Горган та голова Бориспільської райдержадміністрації Олександр Туренко відкрили Бориспільський інклюзивно-ресурсний центр (ІРЦ). Він створений за типовим проектом, який розробили експерти Фонду Порошенка у співпраці з Міністерством регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ.

У цілому з початку цього навчального року по всій Україні розпочали свою роботу 322 ІРЦ, з яких 41 – у районах, містах та ОТГ Київської області.

За словами Марини Порошенко, «мережа ІРЦ – це важливий крок у створенні сучасної та європейської системи надання психолого-педагогічних і корекційно-розвивальних послуг дітям з особливими освітніми потребами. Фахівці ІРЦ будуть використовувати сучасні міжнародні тести для оцінки навчальних здібностей дитини, що сприятиме запровадженню нових та прогресивних підходів у роботі з особливими дітьми».

Зокрема, Бориспільський ІРЦ розпочав надавати психолого-педагогічні і корекційно-розвивальні послуги дітям, які проживають у цьому районі. На сьогодні це понад 9 тис. осіб, із яких 274 дитини – з особливими освітніми потребами.

Бориспільський ІРЦ забезпечений сучас-

ним інтерактивним обладнанням, завдяки якому є можливість розвивати у дітей пізнавальні процеси та підвищувати рівень мотивації до навчальної діяльності.

Розбудова пункту пропуску «Вільча» – важливий проект для регіону

Під головуванням першого заступника голови КОДА Андрія Анісімова 5 вересня відбулося чергове засідання робочої групи із підготовки пропозицій щодо зміни класифікації міждержавного пропуску через державний кордон «Вільча» та розбудови відповідної інфраструктури.

Члени робочої групи опрацювали питання виконання ремонту автошляхів до пункту пропуску, про виділення земельної ділянки для будівництва оновленого пункту пропуску та про необхідність підготовки бюджетного запиту на 2019 рік до держбюджету щодо передбачення видатків на проектування та проведення підготовчих робіт з будівництва пункту пропуску через державний кордон «Вільча».

– На сьогоднішній день розбудова та зміна класифікації існуючого пункту пропуску «Вільча» для нас є пріоритетним напрямком роботи. Адже це – економічний розвиток регіону, результативність у міжнародній співпраці та активізація торговельних відносин, популяризація туристичного потенціалу Київщини. Окрім того, пункт пропуску «Вільча» розташований на найкоротшому автошляху між м. Мінськом (Республіка Білорусь) та м. Києвом і логістично має

значні переваги над іншими пунктами пропуску, що функціонують на цьому напрямку. Про це красномовно свідчить збільшення пасажиропотоку за останній рік майже у два рази, – зауважив Андрій Анісімов.

Нині на пункті пропуску відсутня необхідна інфраструктура, яка потрібна для забезпечення умов для митно-прикордонного контролю вантажів, транспортних засобів та громадян, зона сервісного обслуговування, а найближчий пункт пропуску «Виступовичі» знаходиться на відстані 80 км і є перевантаженим.

– Ми активно працюємо над цим стратегічно важливим проектом для Київської області та плануємо його реалізувати в найкоротші терміни. Робота оновленого пункту пропуску дозволить продуктивно використовувати транзитний потенціал прикордонних регіонів, суттєво покращить транспортну доступність, дозволить створити принципово нові можливості для розвитку громад по обидва боки кордону, стимулюватиме пошук нових шляхів розвитку через державний кордон, – підсумував засідання перший заступник голови КОДА.

Прес-служба КОДА

ЦЬОГО РОКУ В ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ БІЛОЇ ЦЕРКВИ В МІСТІ НА СВІТ З'ЯВИЛОСЯ ДВА МАЛЮКИ: ДІВЧИНКА ТА ХЛОПЧИК.

Подарунок для Білої Церкви

Дівчинка стала другою дитиною у сім'ї Маликів, а хлопчик, якого планують назвати Давидом, – вже п'ятий у родині Іщенко. Але обидві матері однаково радіють появі на світ ще одного маленького життя у таке чудове для міста свято.

Традиційно в рамках акції «Новий громадянин міста» міський голова Геннадій Дикий і начальник управління з питань молоді та спорту Катерина Литвиненко привітали щасливих матерів і вручили їм квіти та подарунки для немовлят.

«Хай ці чудові дітки ростуть здоровими, розумними, веселими, активними і роблять вас тільки щасливими батьками. Бажаю, щоб вони стали вашою гордістю. Терпіння вам,

спокую і мільйон можливостей для забезпечення найкращим своїх янголят», – побажав міський голова.

За інформацією головного лікаря міського пологового будинку Анатолія Бондаря,

з початку цього року в місті народилося 936 дітей, серед яких 11 двійнят.

Від усього серця бажаємо діткам та їхнім батькам міцного здоров'я і благополуччя!

Привітати учасників велогонки на старті завітав міський голова Геннадій Дикий: «Сьогодні у нас у місті справжнє спортивне свято. Саме такі заходи найкраще популяризують спорт, здоровий спосіб життя, що є для сучасності надзвичайно важливо, особливо для молоді. Я переконаний, що ви всі дістанетеся фінішу і будете переможцями. Бажаю всім успіху».

Успішний «Білоцерківський стандарт»

У велосипедних перегонках взяла участь 150 спортсменів з усієї України, але переважна кількість – із Білої Церкви та Білоцерківського району. Серед учасників змагань були як професіонали, так і аматори велоспорту.

Велосипедисти подолали дистанцію 100 км. Маршрут пролягав Білою Церквою, Білоцерківським та Володарським районами.

Організатор велосотки Вікторія Бірюкова відмітила: «Оскільки це не гоночний формат, а марафонський, головною метою учасників є подолати маршрут. На дистанції ми передбачили три контрольні пункти – у Биковій Греблі, Пархомівці, Щербакях. На них волонтерами заходу було організовано перепочинок велосипедистів з напоями, солодощами та гарячим харчуванням для поповнення сил. Крім того, учасники змагань мали можливість дізнатися про тамтешні архітектурні пам'ятки, побувати у мальовничих природних місцевостях,

аби, проїхавшись нашим краєм, побачити колоритну красу Батьківщини».

Слід зауважити, що цьогогорічні змагання називалися «Велосотка «Білоцерківський стандарт», оскільки місцеві велосипедисти мають свій визначений маршрут, стандарт. Він є унікальним в Україні.

На старт змагань також завітав організатор першої в Україні велосотки в Одесі Леонід Ржежижевський. Там аналогічні змагання відбуваються вже 36 років, тому учасники та організатори мають неабиякий досвід та готові ним ділитися.

Фініш відбувся того ж дня в урочищі Голендерня. За положенням змагань офіційними переможцями стали всі учасники, які дісталися фінішу. А

кубки та призи отримали ті, хто дістався одними з перших.

Цікаво, що серед номінацій, які отримали заохочувальні призи, були романтичні пари, котрі перетнули фініш, тримаючись за руки, сім'ї, що подолали дистанцію з дітьми до 18 років, та інші. Окремі учасники отримали заохочувальні призи від спонсорів та партнерів змагань.

Примітно, що серед найактивніших велогонщиків був і секретар міської ради Вадим Кошель.

За інф. офіційних джерел

З Днем народження!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у вересні:

В.М. Коробкова, П.А. Мосенда, Г.Ю. Гаврилюк, Г.І. Стебельська, І.Т. Кириченко, Г.Ф. Топчиенко, М.Л. Ганіна, В.К. Ліщинський, С.В. Матвійчук, Н.С. Склярченко, О.М. Шевцов, Є.А. Хоришкіна, З.П. Кас'яненко, С.Л. Мікуліна, О.Г. Федоренко, К.В. Миронець, С.Р. Миколенко, О.І. Стрельнікова, О.В. Кириченко, Л.І. Левченко, О.П. Аторчина, Г.О. Ліневич, Г.Т. Власенко, В.О. Бондар, О.С. Ткач, В.С. Коломієць, Є.І. Івашенко, Т.Г. Король, Є.О. Перванецька, В.І. Звягін, М.Д. Голук.

Хай квітнуть у добрі і здоров'ї літа,
Хай минають поріг сум і біда,
Хай приносять весни лебедині крила,
Хай Матінка Божа дасть щастя і сили!

З повагою – В. Волощенко, голова міської ради ОВУ

Білоцерківська громадська організація інвалідів-ліквідаторів Чорнобиля вітає з Днем народження членів організації, які народилися у вересні:

М.М. Сіневич, В.П. Рудченко, М.Ф. Ростовський, О.І. Пастнов, В.І. Мудріцький, А.І. Пелих, М.І. Шевченко, О.П. Літошенко, О.В. Климовський, Т.А. Шпак, В.О. Коваль, М.І. Самусенко, В.В. Гребініченко, В.М. Дубенко, О.П. Білецький, О.Г. Галь.

Прийміть від душі наші щирі вітання,
Хай збудуться всі ваші плани й бажання.
Життя хай дарує чудові презенти,
Яскраві емоції, щастя моменти.
Щоб лихо до хати дорогу не знало,
А доля вам радість завжди дарувала!

З повагою – М.М. Романиця, голова організації

Незвіданими стежками «Олександрії»

Білоцерківці та гості міста, ви взагалі знаєте, що цього року найкращому в Україні дендропарку «Олександрія» виповнюється 230 років? Ні? А от бібліотекарі в курсі. Як завжди, власне. Відзначити таку солідну дату працівники бібліотеки-філіалу №10 вирішили, скооперувались із дирекцією парку. Посиділи, поміркували, долучили до такої серйозної справи депутата міської ради Андрія Короля і організували фотокрос «Незвідані стежки «Олександрії». Тим паче, що вже 2 роки фотокрос не проводився, а народ просив...

Наумов та Олександр Нагорна. Довго роздивлялися, коментували, рахували бали...

Переможців фотокросу оголосили ввечері 6 вересня. І місце здобув «Позитив», Віталій Шкляр, II місце – в команді «Бурундуки» (сім'я Іванових з м. Києва), III місце виборола команда «МегаБіт» (капітан – Ростислав Маленков). За часечкою чаю учасники, організатори, члени журі та спонсор дійства Андрій Король обговорювали результати й враження від квесту, тематики майбутніх змагань. Кросери отримали поради, вислухали зауваження та побажання від професійних фотографів. Загалом було душевно, тепло і якість подорожнього. Подарунки та призи гріли серця, фотовиставка робіт кросерів милувала око. До речі, усі бажаючі можуть ближче роздивитися її у бібліотеці за адресою: вул. Крижанівського, 8.

Сподіваюся, фотокроси ще будуть. Адже вони спонукають вивчати та досліджувати минуле і сучасне рідного міста, змушують згадати давно забуте та поглянути на давно знайомі речі під незвичним кутом. Особисто я чекаю.

Софія Нормировська

Обрали дату 2 вересня. Ближче до обіду в бібліотеку почали сходитися на реєстрацію учасники. Деякі заходили, наче додому, адже брали участь у фотокросі вже втретє. Дехто з цікавістю роздивлявся книги, розписи на стінах, іграшки... та інших учасників. Приємно, що долучитися до квесту вирішили люди абсолютного різного віку. Наймолодшій учасниці – 10 років, а найстаршій – 70! Супер!!!

Не обійшлося і без невеличких урочистостей. Завідуюча книгозбірнею Ганна Нагорна привітала усіх «фотокросівців», побажала їм успіху і натхнення та нагадала правила. З вітаннями виступила Раїса Григоренко – директор КЗ БМР «Білоцерківська міська ЦБС». Своє напутнє слово сказала і провідний інженер дендропарку «Олександрія» Лариса Кривдюк.

13.00 – старт! Ганна Гри-

горівна – завідувача бібліотекою, організатор та ідейний натхненник одноосібно, практично бігом (крос же!) повела всіх до північного входу в «Олександрію», щоб кросерів безкоштовно пропустили у парк. Вже в парку відкрили конверти із завданнями. Треба було бачити обличчя учасників: задумливі, розгублені, шоквані, азартні, сповнені ентузіазму. Так, завдання складні. Всі шукали відгадки по-різному: у когось був «Гугл», хтось згадував усе, що знав і не знав про «Олександрію» (як на екзамені, чесне слово), дехто ловив по парку екскурсоводів чи скориствовав правом на одну підказку... Коротко кажучи, три години промайнули, як мить! Але мить цікава, пізнавальна та спортивна.

Після фінішу за роботу взялося журі: Олександр Жарко, Олена Хаджинова, Ольга Субещанська, Роман

У вересні свої дні народження відзначають ветерани Залізничного селища:

Л.М. Сірченко, Н.Ф. Безгіна, В.І. Берегова, Л.В. Кураш, Г.Н. Кучерявий, Н.Ф. Лещенко, М.О. Дудка, Н.Д. Проценко, Н.П. Проценко, Л.С. Старжинська, П.Д. Ярмоленко, К.М. Якименко, Н.К. Коліко.

Хай радість приносить Вам кожна година,
Від горя боронить молитва свята.
Щасливою буде життєва стежина
Для Вас і родини на довгі літа.

З повагою – В. Штеревера, голова ради ветеранів 4-го мікрорайону

Адміністрація і профспілковий комітет КЗ БМР «Білоцерківська міська лікарня №1» поздоровляють своїх вересневих іменинників – ветеранів праці закладу – з Днем народження:

Н.О. Южина, Л.І. Єльцова, О.М. Остапенко, В.О. Рибалко, М.В. Кульчицький, Л.Ю. Опакасук, В.П. Совтус, Н.А. Чохленко, Т.Г. Нікуліна, Т.К. Соляник, Л.О. Прядченко, М.В. Мельник, Н.М. Якушева, С.А. Тетянчук, Л.О. Степанюк, Н.Я. Бондаренко, Н.В. Вовк, Н.А. Черноус, Г.М. Акименко, Л.В. Черненко, Н.В. Безугла, В.М. Порубанська, В.М. Моронков, Т.Г. Кошарна, Т.М. Козярівська, А.І. Янкович, Н.О. Довгаль, О.М. Шульга, Н.А. Черноус, Т.Л. Попович, М.М. Лисенко, В.І. Бобраніцька, Т.М. Кизим, К.М. Зотова, Л.В. Карташова, Т.К. Соляник, В.В. Кублій, М.М. Лисенко, Л.П. Титаренко.

Хай доля дарує довгого віку,
Здоров'я і радості мати без ліку.
Сонечка теплого, друзів у хаті,
А суму й печалі ніколи не знати.

Київщина цікава іноземним партнерам

Нещодавно в голови Київської облдержадміністрації Олександра Горгана відбулася друга робоча зустріч з керівництвом компанії BASF в Україні щодо реалізації інвестиційного проекту на території Київщини, а саме – будівництва заводу в місті Обухові з виробництва базових цементних добавок.

лий розвиток. В умовах сьогодення Київщина є цікавою для іноземних партнерів, але попри це нам все ж доводиться відстоювати власну конкурентоздатність. Реалізація проекту BASF сприятиме

економічному зростанню та створенню нових робочих місць. Область отримає титульного, репутаційно важливого інвестора не лише для нашого регіону, а й для держави в цілому. BASF – це найбільша світова корпорація, портфель пропозицій якої містить хімікати, пластмаси, спеціальні продукти, засоби захисту рослин, нафту і природний газ, а також будівельну хімію. У своїй діяльності концерн BASF поєднує економічні успіхи, соціальну відповідальність і дбайливе ставлення до навколишнього середовища. Тому я особливо наголошую, що завод, який ми плануємо запустити в Обухові, матиме бездоганно чисте виробництво, оскільки передбачається лише момент змішування цементних сумішей для зовнішнього будівництва, спорудження станцій метро тощо. Повинен сказати, що підписанню Меморандуму про співпрацю з німецькою стороною передуватиме зустріч активу міста та представників ЗМІ, де планується презентація майбутнього заводу й спілкування з інвестором щодо екологічної безпеки виробництва.

За результатами зустрічі сторони ухвалили рішення щодо початку будівництва заводу та визначили орієнтовні терміни введення в експлуатацію майбутнього підприємства – березень-квітень 2019 року.

Прес-служба КОДА

В обговоренні питання залучення інвестицій в економіку Київщини взяли участь члени делегації, а саме: директор BASF в Україні, президент Німецько-Української промислово-торговельної палати Андреас Лір, начальник відділу промисловості та розвитку ринку BASF Павло Ільїн, лідер групи з правових питань компанії Григорій Ситенко, спеціаліст з охорони здоров'я Сергій Ільченко, менеджер з питань інвестицій Ukraine Invest Діана Сідько, міський голова Обухова Олександр Левченко. Також на зустрічі були присутні перший заступник голови КОДА Андрій Анісімов та в. о. директора департаменту економічного розвитку і торгівлі Наталія Погребна.

Як зауважив очільник області Олександр Грган, робота над залученням цього потужного інвестиційного проекту тривала близько півроку. Завдяки підтримці президента Торгово-промислової палати України Геннадія Чижикова, командній роботі КОДА та за активної участі першого заступника голови облдержадміністрації Андрія Анісімова на сьогодні можна пишатися позитивним результатом.

Олександр Грган прокоментував важливість будівництва нового виробничого об'єкта: «Основне завдання державної влади – дбати про добробут та якість життя громадян. І лише за умови стабільного залучення інвестиційних проектів у регіон можна впевнено сподіватися на його ста-

Виступи колективів глядачі зустрічали щирими, теплими і дружніми оплесками. Зокрема, оригінальними духовними творами порадували хоріві колективи з сіл Потіївка, Пилипча, Озерна, Фастівка, Фурси, Іванівка Білоцерківського району, Вільшанка, Сабадаш Сорочотяга Жашківського району Черкаської області, Калинове Таращанського району, смт Ставище та міста Білої Церкви. Пісні були наповнені глибоким духовним змістом. Вони зворушили серця усіх присутніх та спонукали до роздумів над суттю християнської віри, одвічними цінностями, сенсом людського життя.

Після майже трьохгодинного пісенного марафону всі творчі колективи нагороджено дипломами учасників. Під завісу фестивалю хори та присутні виконали традиційну українську святкову пісню «Многая літа». А потім – спільне фото на загадку.

Відрядно, що з кожним роком географія учасників фестивалю стає ширшою. Тож віримо, що ця традиція буде обов'язково продовжуватися і надалі. Адже духовна пісня – це та блага звістка, якої сьогодні так потребує кожна людина.

Наталія Гончарова
Фото Леоніда Бойка

Духовна пісня – як блага звістка

В вересня в Потіївці вшосте відбувся фестиваль духовної Богородичної пісні. Його мета – популяризація духовної музики, заклик людей до доброти та милосердя. На початку свята до присутніх з вітальним словом

звернулася голова Потіївської сільської ради Ольга Бурлака, заступник голови Білоцерківської районної державної адміністрації Володимир Толочко, настоятель храму Покрови Божої Матері (с. Потіївка) о. Іван.

► **Наші за кордоном**

1 ВЕРЕСНЯ У МІСТІ ГААГА (НІДЕРЛАНДИ) ВІДБУВСЯ ТРАДИЦІЙНИЙ ФЕСТИВАЛЬ АМБАСАД (EMBASSYFESTIVAL). УКРАЇНА ТАКОЖ БУЛА ПРЕДСТАВЛЕНА НА ЦЬОМУ СВЯТІ. ПРИЧОМУ, ДОСИТЬ ДОСТОЙНО, ЯСКРАВО, ЦІКАВО І НЕЙМОВІРНО СМАЧНО!

Україна – яскрава квітка у вінку амбасад

❖ – Фестиваль був запроваджений близько семи років тому мерією Гааги. Його мета – показати, що Гаага – це велике мультикультурне місто. Разом з фундацією «Українці в Нідерландах» наше посольство також уже кілька років поспіль бере участь у цьому фестивалі. Це можливість показати Україну, причому, показати її дещо інакше, ніж зазвичай нідерландці її бачать. На жаль, впродовж останніх років з України сюди надходять переважно негативні новини. Тому ми маємо гарну нагоду показати не лише нідерландцям, а й усьому світу, що Україна – це, насамперед, країна з багатющою історією, культурою, традиціями. Ми – щирі, відкриті, красиві люди. І нідерландці щороку мають можливість у цьому переконатися. Вони отримують більше правдивої інформації. І ця картина є часто альтернативною тій, що представлено у ЗМІ. На щастя, така народна дипломатія досить дієва і має гарні

❖ Втім, як кажуть, не хлібом єдиним. Кожен охочий міг приєднатися до майстер-класів від українських майстринь – з флористики та виготовлення ляльки-мотанки. Також на фестивалі діяла виставка картин талановитої художниці Наталії де Раутер (Natasha De Ruiter). Окрім того, відвідувачі мали чудову нагоду придбати українські сувеніри: вишиванки, інший одяг та аксесуари з українською символікою, вовняні плетені шкарпетки, картини з бісеру від тернопільської майстрині пані Валентини, яку на фестивалі презентувала її донька Олеся Кравчук. Вперше в Нідерландах було представлено пізнавальну, сімейну, настільну гру від авторів проекту «Гра мандрівка». І вже втретє у фестивалі бере участь молодий підприємець, член фундації «Українці в Нідерландах» Дмитро Максименко з унікальними дерев'яними іграшками.

результати, – розповідає Наталія Клімкіна, радник (політичні та культурні питання) Посольства України в Королівстві Нідерланди.

❖ Під час фестивалю ми мали нагоду в цьому переконатися. Певна річ, кожна країна намагалася якнайкраще себе представити. І це було справді красиве і захоплююче дійство. А Україна сяяла яскравою квіткою у вінку амбасад. Пишні вишиванки, дзвінкі пісні, неймовірні пахощі української кухні приваблювали до нашого майданчика численних гостей. В першу чергу, це були українці, які нині мешкають у Нідерландах, члени їхніх родин, друзі та колеги. Вони приїхали на фестиваль з різних куточків Нідерландів, щоб поспілкуватися, познайомитися з новими та порадіти зустрічі зі старими друзями, поспівати і повеселитися за чарчиною медовухи чи перцівочки з сальцем і чорним хлібом. Втім, на таке щедре частування, як мухи на мед, зліталися й численні гості-іноземці. Багато хто поспішав до нашої кухні, щоб знову скуштувати неперевершених смаколиків (з досвіду минулих років). А дехто вперше завітав до української гостини і був приємно здивований. Знаково, що біля нашого майданчика впродовж дня було не протовпитися. Щира, невимушена атмосфера, потужна позитивна енергетика приваблювала гостей. А що вже казати за українські смаколики! Наші гасдині наготували їх силусиленну. Та навіть і цього було замало. Тож увесь фестивальний день господині трудилися на кухні й частували гостей. Фаворитом цього року були голубці: традиційні з рисом і м'ясом, з гречкою та грибами, із пшоном та беконом і навіть з тертою картоплею та з грибною підливою. А ще гостям пропонували смачні деруни зі сметаною, які так припали гостям до смаку минулого року. Ну і, певна річ, не обійшлося без борщу та узвару.

❖ А ще гості могли придбати й інші українські смаколики: карпатський мед, овочево-консервацію, сало, ковбаси, печиво, цукерки та інші солодощі, які спеціально привезли з України. Не забули й про напої на будь-який смак: квас, пиво, настоянки, горілку, медовуху... Справжній щедрий український стіл!

Втім, ці вироби навіть іграшками назвати складно. Бо це – дерев'яні рухомі моделі різноманітної техніки та інженерних конструкцій. Розраховані вони як на дорослих, так і на дітей з інженерним мисленням. Можливо, саме тому вони є такими популярними в Нідерландах. Бо ж тут дуже полюбляють усілякі технічні новації. Як розповів Дмитро, «фабрика з виготовлення цих іграшок розташована в Україні, функціонує лише 4 роки, а її вироби вже продаються у всьому світі».

❖ Біля нашого майданчика також була облаштована фотозона, де кожен міг зробити світлинку на згадку в українському стилі. І варто зазначити, що охочих сфотографуватися було чимало. Навіть кумедно виглядало, коли чоловіки-іноземці позували з українським вінчком на голові. А чому б ні? Це ж такі красиво!

❖ Ну а яке ж свято без української музики, дзвінких пісень та запальних танців? Український акордеоніст Олег Лисенко хвацько вправлявся з інструментом, а земляки-українці виспівували наших пісень так, що на пів Гааги було чути. До речі, відкривав фестиваль Утрехтський Візантійський хор. Його виступ на Creative агепа викликав шквал емоцій! Ще б пак! Адже до складу хору входять лише нідерландці. А співають вони – тільки українською! Літургійні твори у виконанні цих співаків нікого не залишають байдужими. І це ще одна чуда візитівка України в Європі та світі.

❖ За словами Віри Зван (Vira Zwaan) – фундація «Українці в Нідерландах», – українська громада в цій країні з кожним роком росте й міцніє. Саме завдяки зусиллям української діаспори вдалося достойно представити Україну на фестивалі амбасад. Талановиті, щирі та відкриті українці готові ділитися своїми талантами, розповідати про наш край, традиції, культуру та історію, донесити правдиву інформацію про нинішню ситуацію в Україні, вносити свій посильний вклад у її розбудову. Ми маємо ким і чим пишатися.

Слава Україні!

Олена ван Ек,
м. Гаага, Нідерланди

Ікони Божої Матері «Неопалима Купина»

(17 ВЕРЕСНЯ)

Матір Божу часто порівнюють з біблійною неопалимою купиною (терновим кущем, що не згорає), котру бачив пророк Мойсей на горі Хорив. Ця купина знаменувала собою Непорочне зачаття Богоматір'ю Христа від Духа Святого. Схожість прообразів полягає в тому, що як старозавітна купина залишалася непошкодженою тоді, коли вогонь охопив її, так і Пресвята Діва Марія, породивши Сина Божого, залишалася Дівою. Вогонь Божества не торкнувся Її, і Вона іменується Вседівою, тому що була такою до Різдва Христа, у Різдві та після нього.

Християнське благочестя закріпило в художньому образі цю думку, звідси і виникла ікона, що отримала назву «Неопалима Купина». В основу сюжету покладено велику восьмикутну зірку, що складається з двох видовжених чотирикутників, накладених один на одного. Один з них – червоного кольору (нагадує полум'я), інший – зеленого (колір куща, який зберігав навіть у вогні). Посередині восьмикутної зірки, немовби в купині, розміщене поясне зображення Богоматері з Предвічним Немовлям на руці. На кінцях червоного чотирикутника зображені істоти Апокаліпсиса: людина, лев, телець і орел, котрі є символами чотирьох євангелістів. Краї зеленої зірки заповнені архангелами з тими символами, які надає їм церковний переказ: Михаїл з жезлом, Рафаїл з алебастровою посудиною, Уриїл з вогненным мечем, Салафаїл з кадилом, Варахаїл з виноградним гроном, Гавриїл з гілкою благовіщення. Ці небесні сили вважаються володарями стихій: грому, блискавки, дощу, вітру, морозу і мли. У правій Пресвятої Диви іноді малюється ще й драбина, прихилена верхнім кінцем до плеча Богоматері – значення того, що вона веде людство від землі до неба.

Один з найдавніших списків ікони «Неопалима Купина» з'явився у 1390 році та був виготовлений палестинськими монахами на камені тієї самої скелі,

де Мойсей бачив таємничий кущ.

З давніх-давен знала ця ікона і на нашій землі. В місті Слав'янську в Троїцькій церкві знаходиться ще одна чудотворна ікона «Неопалимої Купини». Вона з'явилася внаслідок таких подій: на початку XIX ст. у цьому місті часто траплялися пожежі від підпалів. Незважаючи на всі старання, паліїв не вдавалося знайти. В цей час одній старенькій бабусі було уві сні таке видіння – якщо написати образ Божої Матері «Неопалима Купина» і перед ним відслужити молебень, то пожежі припиняться. Старенька розповіла про свій сон місцевому священику. Одразу ж було виготовлено образ, і коли після Літургії перед ним відслужили молебень, пожежі припинилися, знайшли і тих, хто їх влаштовував.

Цю ікону здавна намагаються тримати в кожному домі. А ще її вважають покровителькою усіх пожежників та рятувальників, адже вона допомагає тим, хто потрапив у беду.

Підготував
Микола Отиченко

Наприкінці серпня в Генічеську Херсонської області відбувся 18 Всеукраїнський фестиваль «Таврійська родина» за участю національних меншин, які проживають на території України.

На фестиваль уперше запросили наш Білоцерківський центр польської освіти і культури (голова Наталія Цукан). 18 членів Центру з радістю взяли участь у цьому чудовому святі. Загалом на фестивалі з'їхалися 500 представників 12-ти національностей.

В гала-концерті, що тривав 5 годин, виступили 45 колективів. Наш хор виконав польську пісню «Хей, соколи» та був нагороджений дипломами. Крім того, на виставці робіт прикладного мистецтва ми презентували вишиті майстринями нашого Центру картини (зокрема, й бісером). А на алеї національних кухонь пригощали всіх смачними пончиками з яблучно-барбарисовим джемом, які приготували за польським рецептом.

Дійство закінчилось яскравим феєрверком.

Ядвіга Козишкурт (Заїчківська)

Із редакційної пошти

Чи є ще в кого такий сусід?

Я інвалід і групи по зору, одинока людина. Після численних операцій на очах не можна фізично працювати. А роботи ж у селі вистачає! Тож і став мій сусід Володимир Савович Жарко моїм безвідмовним помічником. Ми з ним удвох навесні посадили картоплю на 4-х сотках. А потім Володимир Савович зі своїм приятелем Анатолієм

Лагутіним мені плужком її і підгорули. Ціле літо Володя рятував мою картоплю від колорадських жуків. Допоміг її викопати й занести в сарай. Він і садок упорядкував, і город восени прибере. Не забуде доглянути й за могилками моїх померлих родичів.

Цей чоловік – майстер на всі руки, він усе вміє. А які смачні солить на зиму огірки

й помідори, які неперевершені варить борщі! Цьогоріч уже декілька разів приносив мені вирощені власноруч кавуни й дині, займається виноградарством. Ось такий у мене сусід! Дай Бог йому і всій його родині, котра також мене підтримує, здоров'я на довгі роки.

Тамара Бровченко,
с. Трушки

Засновник:
Білоцерківська міська рада
Редактор
Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
МФО 300346
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1578 ПР
від 10.04.2014 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.